

РЕШЕНИЕ

№ 26090

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пенка Велинова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6977** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Г., срещу Решение №2031/29.04.2024г., постановено по НАХД № 2921/2024г., по описа на Софийски районен съд, НО, 129- ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2300553/23.01.2024г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда С.“ /ДИТ- С./, с което на касатора на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание-имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 112, т.1 от КТ, във връзка с чл.1 и чл.2, т.26 от Наредба за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск.

В жалбата се релевират доводи, че решението на въззивния съд е неправилно. Касаторът сочи допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на процесното НП. Твърди се, че първоинстанционният съд не е разгледал възраженията от жалбоподателя за неяснота на повдигнатото административно обвинение и на приетата фактическа обстановка. Иска се отмяна на въззивното решение, респ. отмяна на наказателното постановление. В условия на алтернативност се иска намаляване на

размера на наложената имуществена санкция. Претендират се присъжда на разноси за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, представлява се от адв.Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение в минимален размер и разноси за пред първата инстанция.

Ответникът – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, чрез юрк. Б., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава заключение за правилност на решението на СРС.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

От фактическа страна съставът на въззивния съд е установил, че на 07.11.2023г. от служители при ДИТ - С. - свид. Д. Г. К., на длъжност "Началник отдел Условия на труд" и колегите Й. Р. Ц. А.-Г., на длъжност "главен инспектор" и Н. Л. В., на длъжност "старши инспектор", е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на "КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ" ЕАД, с ЕИК[ЕИК], на място в обект на контрол: На км. 0+320 в междугарие Разделен пост 4 (РП 4) - жп гара И. - [населено място], като проверката продължила по документи в ДИТ - С. на 13.11.2023 г., 14.11.2023 г. и на 06.12.2023г. Проверката е извършена по повод постъпила информация по телефон 112 за настъпила трудова злополука с причиняване на смърт, вследствие на удар с локомотив, управляван от Р. Б. Б., като резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка № 2342359/06.12.2023г.

В хода на проверката е изискано и представено от работодателя "КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ" ЕАД трудовото досие на Р. Б. Б., като е установено, че на 18.01.2023г. е сключен трудов договор за допълнителен труд на основание чл. 111, вр. с чл. 70 и чл. 67 от КТ между "КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ" ЕАД и Р. Б., за заемане на длъжността "локомотивен машинист", при непълно работно време с намалена продължителност на работното време- 4 часов работен ден. След извършена проверка в информационната система на ИА ГИТ Регистър трудови договори" е констатирано, че към 18.01.2023г. Р. Б., е имал регистриран трудов договор от 04.02.2016г. с Локомотивно депо С. при "БДЖ-Пътнически превози" ЕООД, ЕИК 1754056470197, на длъжност "помощник машинист, локомотивен", а с допълнително споразумение от 24.02.2020г. е бил преназначен на длъжност "машинист, локомотивен" в Поделение за пътнически превози С. при "Б. - Пътнически превози

ЕООД.

Въз основа на установеното от проверката, на 06.12.2023г. е съставен АУАН № 22-2200553 от свид. Д. Г. К., който е връчен на същата дата на Л. Е. Т. — законен представител на дружеството-работодател, подписал акта без възражения. В АУАН е прието, че "КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ" ЕАД, с ЕИК:[ЕИК], в качеството на работодател е сключил трудов договор с Р. Б. Б., за полагане на допълнителен труд, който е забранен да се полага от работници или служители, които работят при специфични условия и рисковете за живота и здравето им не могат за бъдат отстранени или намалени, независимо от предприетите мерки - за работа при същите или други специфични условия, с което е нарушен чл. 112, т. 1 от Кодекса на труда, вр. чл. 1 и чл. 2, т. 26 от Наредба за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск. В акта е посочено, че нарушението е извършено на 07.11.2023г., която съвпада с датата на извършване на проверката на място в проверявания обект. Срещу така предявения и връчен АУАН не са постъпили писмени възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на съставения АУАН, наказващият орган - директор на Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], е издал обжалваното НП при идентично описание на нарушението, но с посочване на коректната дата на извършването му - 18.01.2023 г. НП е връчено на 05.02.2024г., след което дружеството е подало жалба срещу НП на 19.02.2024г.

За изясняване на фактите и на обстоятелствата по делото, първоинстанционният съд е събрал като доказателства показанията на свидетелката Д. К. – началник отдел „Условия на труд“ в Дирекция „Инспекция по труда С.“, която е съставила АУАН, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

За да потвърди процесното наказателно постановление съставът на въззивния съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това органи, спазени са и сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и за издаването на НП. Според СРС е налице съответствие между текстовата част на АУАН и НП. Посочил е, че нарушените законови разпоредби са посочени в АУАН и НП по непротиворечив начин, като словесното описание на нарушението съответства на правната му квалификация, тоест не е констатирал нарушения по чл. 42 и 57 от ЗАНН. Отхвърлил възраженията на дружеството, включително е посочил и че не са налице предпоставките на специалната привилегирована разпоредба на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Така постановеното решение е НЕПРАВИЛНО.

Настоящата инстанция намира за безспорно доказано, че към 18.01.2023 г. Р. Б. Б. е изпълнявал длъжността "локомотивен машинист" в Поделение за пътнически превози С. при "БДЖ - Пътнически превози" ЕООД, като на посочената дата жалбоподателят "КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ" ЕАД, с ЕИК:[ЕИК], в качеството на работодател е сключил трудов договор със същото лице за полагане на допълнителен труд на аналогична длъжност.

Съгласно разпоредбата на чл. 111 КТ Работникът или служителът може да сключва трудови договори и с други работодатели за извършване на работа извън установеното за него работно време по основното трудово правоотношение (външно съвместителство), освен ако не е уговорена забрана в индивидуалния му трудов договор по основното му трудово правоотношение поради защита на търговска тайна и/или предотвратяване на конфликт на интереси. Според легалната дефиниция на § 1, т. 12 от ДР на КТ "основно трудово правоотношение" е всяко трудово

правоотношение, което независимо от основанията, на което е възникнало, е съществувало преди сключването на трудовия договор за допълнителен труд.

Приложимостта на чл.111 КТ е ограничена от кодекса, доколкото полагането на труд по външно съвместителство е обвързано със съдържанието на основното трудово правоотношение.

Това произтича от нормата на чл. 112 КТ, която забранява полагането на допълнителен труд от работници или служители, които: 1. работят при специфични условия и рисковете за живота и здравето им не могат да бъдат отстранени или намалени, независимо от предприетите мерки - за работа при същите или други специфични условия; 2. са определени в закон или в акт на Министерския съвет.

В случая актосъставителя и АНО са приели от фактическа страна, че към 18.01.2023 г. Р. Б. Б. е изпълнявал длъжността "локомотивен машинист" в Подделение за пътнически превози С. при "БДЖ - Пътнически превози" ЕООД, като на посочената дата жалбоподателят "КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ" ЕАД, с ЕИК:[ЕИК], в качеството на работодател е сключил трудов договор със същото лице за полагане на допълнителен труд на същата длъжност, при непълно работно време с намалена продължителност на работното време- 4 часов работен ден и това е квалифицирано като административно нарушение по чл. 112, т. 1 от Кодекса на труда, вр. чл. 1 и чл. 2, т. 26 от Наредба за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск, без словесно да са посочили, че заеманата/ите от Б. длъжност/и попадат в забраната на т.1 на чл.112 КТ и от къде извеждат този извод. Единствено в тази насока е дадената цифрова правна квалификация на чл. 1, и чл. 2, т. 26 и т. 30 от Наредба за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск.

Действително в т.26 на чл.2 от Наредбата за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск, фигурират длъжности „като локомотивни машинисти, помощник локомотивни машинисти, влаков състав, по поддържане и експлоатация на железния път и съоръженията от жп транспорта и метрополитена, както и в жп транспорта на открити мини и индустриални жп клонове", и по т. 30-" постоянно на открито при среднодневни температури под 10 °С или над 30 °С.", съответстващи на заеманата по основен и допълнителен договор с Б.. Това обаче е изведено от контекста доколкото чл.2 от Наредбата регламентира правото на допълнителен платен годишен отпуск по чл. 1 на работници и служители, които извършват, следните работи съобразно т. 26 работи. Още изхождайки от наименованието на самия подзаконов акт е видно, че е относима за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск. Посочената наредба няма самоцелен характер, а с нея се ограничава възможността за прекомерно натоварване на работник или служител, който вече работи на една от длъжностите, изброени в тази наредба и компенсацията му с допълнителен отпуск. В чл. 1 е определен именно предметния обхват на Наредбата – се определят видовете работи, извършвани при специфични условия и рискове за живота и здравето, които не могат да бъдат отстранени, ограничени или намалени, независимо от предприетите мерки, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск, като допълнителна мярка за превенция на здравните рискове за работниците и служителите.

Нещо повече, съгласно §1 от Заключителните разпоредби Наредбата се приема на основание чл. 156, ал. 2 от Кодекса на труда, регламетиращ именно допълнителния

платен годишен отпуск, а не допълнителния трудов договор. В тази връзка следва да се отбележи, че липсва препращане при определяне на видовете работи при специфични условия и рисковете за живота и здравето им, които не могат да бъдат отстранени или намалени, независимо от предприетите мерки - за работа при същите или други специфични условия по чл.112, т.1 КТ към дефиницията дадена в Наредбата за допълнителния платен годишен отпуск. Това от една страна води до извод, че е налице непълно словесно описание на нарушението в АУАН и в НП, респ. на всички съставомерни признаци при дадената цифрова правна квалификация, в разрез с разпоредбите на чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, което влече нарушаване на правото на защита на санкционирания субект да разбере в пълнота административното обвинение и адекватно да се защити, а от друга страна до материална незаконосъобразност доколкото посочената цифрова правна квалификация на деянието по чл. 2, т. 26 и т. 30 от Наредба за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск, не кореспондира на словесното описание на нарушението.

По така изложените съображения решението на СРС се явява неправилно, поради което следва да се отмени и да се отмени НП.

С оглед изхода на делото и съобразно чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, основателно е искането на касатора за присъждане на разноски за двете съдебни инстанции в общ размер на 2 160 лв., представляващи адвокатско възнаграждение, за които са ангажирани доказателства, че са извършени, като намира за неоснователно възражението за прекомерност, предвид размерите визирани в чл.18 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и фактическа и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2031/29.04.2024г., постановено по НАХД № 2921/2024г., по описа на Софийски районен съд, НО, 129- ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2300553/23.01.2024г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда С.“, с което на „КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 416, ал. 5. вр. чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание-имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 112, т.1 от КТ, във връзка с чл.1 и чл.2, т.26 от Наредба за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда С.“, да заплати на „КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата в общ размер на 2160 лева, представляваща разноски за двете съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: